

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 206

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 aprilie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 97 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 114 din 5 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	5–7
Decizia nr. 128 din 7 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 din Codul penal	7–8
Decizia nr. 142 din 7 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală	9–10
Decizia nr. 149 din 7 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	10–11
Decizia nr. 150 din 7 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
35. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru completarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Afacerilor Interne	14
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 97**

din 28 februarie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Petcu în Dosarul nr. 7.505/270/2011 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.426D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.427D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Traian Macovei în Dosarul nr. 1.764/270/2012 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.432D/2012, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Floare Erdei în Dosarul nr. 1.510/255/2012 al Judecătoriei Marghita.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.497D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristina Armășelu în Dosarul nr. 7.443/288/2012 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.507D/2012, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală și ale art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Oana Dămoc în Dosarul nr. 23.556/245/2011 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției Oana Dămoc și partea Veronica Aneta au depus la Dosarul nr. 1.507D/2012 note scrise prin care solicită admiterea

excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală și ale art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.426D/2012, nr. 1.427D/2012, nr. 1.432D/2012, nr. 1.497D/2012 și nr. 1.507D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.427D/2012, nr. 1.432D/2012, nr. 1.497D/2012 și nr. 1.507D/2012 la Dosarul nr. 1.426D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.505/270/2011, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Petcu cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca nefondată plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 4 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.764/270/2012, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Traian Macovei cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca nefondată plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 11 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.510/255/2012, **Judecătoria Marghita a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Floare Erdei cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimite în judecată.

Prin Încheierea penală nr. 802 din 15 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.443/288/2012, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.

Excepția a fost ridicată de Cristina Armășelu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de scoatere de sub urmărire penală.

Prin Încheierea din 15 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 23.556/245/2011, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală și ale art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.**

Excepția a fost ridicată de Oana Dămoc cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora soluția pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, în procedura plângerii împotriva actelor procurorului de netrimiteră în judecată, nu este supusă niciunei căi de atac, încalcă principiul neretroactivității legii, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, dreptul la informație, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dreptul la un recurs efectiv și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale și celor din convenții internaționale, referitoare la dreptul la un proces echitabil. Face trimitere în acest sens la deciziile Curții Constituționale nr. 242/2011, nr. 753/2011, nr. 1.131/2011, nr. 1.181/2011 și nr. 1.456/2011.

Judecătoria Marghita consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Plângerea formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală are natura unei căi de atac prin care persoanele nemulțumite de soluțiile de netrimiteră în judecată date de procuror se pot adresa instanței, fiindu-le astfel asigurat liberul acces la justiție, garantat prin prevederile art. 21 din Constituție. Mai arată că dublul grad de jurisdicție este obligatoriu doar în situația în care se pune problema condamnării unei persoane.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu încalcă textele din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor din

Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorii excepției.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 751/2011, nr. 1.232/2011, nr. 1.355/2011, nr. 62/2012, nr. 330/2012, nr. 568/2012, nr. 571/2012, nr. 589/2012, nr. 613/2012, nr. 711/2012 și nr. 717/2012, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit Încheierii de sesizare din 4 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.505/270/2011 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 278¹ din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției Constantin Petcu, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, modificate prin art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Având în vedere și celelalte acte de sesizare, Curtea se va pronunța numai asupra dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind valorile supreme ale statului de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 15 alin. (2) cu privire la principiul neretroactivității legii, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 31 alin. (1) cu privire la dreptul la informație, ale art. 53 privind condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, ale art. 126 privind instanțele judecătorești, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public și ale art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept și ale art. 18 privind limitarea folosirii restrângerilor drepturilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție, respectiv ale art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură

penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din actele normative internaționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 482 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 5 iulie 2012, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că între dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală este definitivă, și prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției nu poate fi reținută nicio contradicție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege” [a se vedea în acest sens Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004].

Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile

art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmării penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimitere în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenția nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv nu se confundă cu dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

Prin decizia mai sus menționată, Curtea a mai statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

Totodată, Curtea a reținut că, pentru motivele arătate, dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici prevederilor constituționale ale art. 1 și 15.

De asemenea, în ceea ce privește pretinsa încălcare prin textele de lege ce fac obiectul excepției a art. 53 din Constituție, aceasta nu a fost reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

În fine, nu este aplicabil nici art. 148 din Constituție, care vizează competența instanțelor de judecată de a se pronunța asupra conformității legislației naționale cu cea europeană.

În același sens sunt și Decizia nr. 711 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 16 august 2012, și Decizia nr. 1.019 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 10 ianuarie 2013.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Petcu în Dosarul nr. 7.505/270/2011 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Traian Macovei în Dosarul nr. 1.764/270/2012 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Floare Erdei în Dosarul nr. 1.510/255/2012 al Judecătoriei Marghita, de Cristina Armășelu în Dosarul nr. 7.443/288/2012 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția penală și de Oana Dămoc în Dosarul nr. 23.556/245/2011 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 114

din 5 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Lioara Alexandriuc, Didina Balcan, Viorica Borș, Eugenia Burlacu, Ileana Costea, Valentin Cuciurean — tutore pentru Delia Cuciurean și Claudiu Cuciurean —, Melentina Epure, Viorica Funduianu, Ileana Grămadă, Natalia Harabagiu, Ileana Holeiciuc, Aneta Jauca, Otilia Mihai, Maria Niculiță, Maria Palade, Carmen Burduja, Eugenia Rățoi, Didina Sfichi și Viola Văcuș în Dosarul nr. 11.446/86/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.573D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, dar și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin Cauza *Frimu și alții contra României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 11.446/86/2011, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Excepția a fost ridicată de Lioara Alexandriuc, Didina Balcan, Viorica Borș, Eugenia Burlacu, Ileana Costea, Valentin Cuciurean — tutore pentru Delia Cuciurean și Claudiu Cuciurean, Melentina Epure, Viorica Funduianu, Ileana Grămadă, Natalia Harabagiu, Ileana Holeiciuc, Aneta Jauca, Otilia Mihai, Maria Niculiță, Maria Palade, Carmen Burduja, Eugenia Rățoi, Didina Sfichi și Viola Văcuș cu prilejul soluționării recursului formulat de Casa Județeană de Pensii Suceava împotriva Sentinței civile nr. 2.793 din 23 decembrie 2011, pronunțată de Tribunalul Suceava — Secția civilă în Dosarul nr. 11.446/86/2011.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că în temeiul Legii nr. 119/2010 s-a dispus recalcularea pensiilor de serviciu de care beneficia personalul auxiliar din justiție, ceea ce a avut ca efect reducerea substanțială a cuantumului pensiei, fără a se prevedea însă plata unor despăgubiri. Astfel, această măsură a echivalat cu o naționalizare interzisă de lege, în condițiile în care dispozițiile Legii nr. 567/2004 și ale Hotărârii Guvernului nr. 290/2005, care

reglementau acordarea pensiilor de serviciu, nu fuseseră abrogate. Au existat, prin urmare, două reglementări paralele, total opuse. De asemenea, susțin că, în mod discriminatoriu, anumite categorii de persoane, precum cadrele militare sau polițiștii, au beneficiat de o modalitate mai favorabilă de recalculare a pensiilor. Mai mult, discriminarea a fost extinsă ca urmare a Deciziei nr. 297 din 27 martie 2012, prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor legale care dispuneau transformarea pensiilor de serviciu ale consilierilor de conturi în pensii contributive, reținând că această categorie de persoane este asimilată ca statut magistraților și trebuie să beneficieze de un tratament juridic asemănător. Or, autorii excepției consideră că personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor se află în aceeași situație, având aceleași interdicții și incompatibilități ca și magistrații. Mai arată că prin art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 s-a dispus abrogarea Legii nr. 567/2004, dar nu și a Hotărârii Guvernului nr. 290/2005, care continuă să fie în vigoare.

Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora: „*La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]*

f) art. 68, art. 68¹ alin. (2) și art. 68²—68⁴ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.”

Autorii excepției de neconstituționalitate invocă încălcarea următoarelor texte din Constituție: art. 14 privind capitala României, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile și art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Curtea, având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, apreciază că autorii acesteia au avut în vedere prevederile art. 44 din Constituție, referitoare la dreptul

de proprietate privată, iar nu prevederile constituționale ale art. 14.

De asemenea, în mod indirect, invocă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție prin critica referitoare la încălcarea dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

Totodată, autorii excepției de neconstituționalitate invocă prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că unele dintre criticile invocate se referă la dispozițiile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, iar nu la dispozițiile art. 296 lit. f) din Legea nr. 263/2010. Astfel, așa cum arată înșiși autorii excepției, recalcularea pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate din justiție s-a dispus prin dispozițiile art. 1 lit. c), art. 3 și art. 4 din Legea nr. 119/2010, fiind reglementată în detaliu prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 29 iulie 2010. Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011, s-a dispus revizuirea pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010, care au făcut obiectul recalculării. Asupra constituționalității acestor prevederi de lege Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii, așa cum sunt Decizia nr. 1.269 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 25 noiembrie 2011, ori Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012.

Prin urmare, nu dispozițiile art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 sunt cele care au dispus recalcularea pensiilor de serviciu potrivit principiului contributivității, astfel că nu poate fi reținută critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la neretroactivitatea legii civile și la dreptul de proprietate.

De asemenea, criticile referitoare la existența unui paralelism între reglementarea Legii nr. 119/2010 și a Hotărârii Guvernului nr. 737/2010, pe de o parte, și dispozițiile Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, și Hotărârea Guvernului nr. 290/2005 privind aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor referitoare la stabilirea pensiilor de serviciu din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 20 aprilie 2005, pe de altă parte, nu se referă la conținutul textului de lege care face obiectul controlului de constituționalitate, astfel că nu pot fi supuse acestui control în prezenta cauză.

Totodată, criticile referitoare la existența unui tratament juridic mai favorabil aplicabil anumitor categorii de persoane sub aspectul recalculării pensiilor de serviciu, așa cum sunt cadrele militare și polițiștii, au în vedere conținutul dispozițiilor Legii nr. 119/2010, ale Hotărârii Guvernului nr. 737/2010, ale Hotărârii Guvernului nr. 735/2010 pentru recalcularea pensiilor stabilite

potrivit legislației privind pensiile militare de stat, a pensiilor de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, conform Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 28 iulie 2010, respectiv ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011. Prin urmare, nici această critică nu poate fi supusă analizei instanței de contencios constituțional în prezenta cauză.

În ceea ce privește textul de lege care constituie obiect al excepției de neconstituționalitate, autorii excepției arată că acesta nu abrogă și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 290/2005, astfel că există în continuare două reglementări paralele, contradictorii. De asemenea, susțin că dispozițiile de lege criticate instituie un tratament mai favorabil diferit între două categorii de persoane aflate în situații identice, respectiv magistrații și personalul auxiliar din justiție.

Referitor la prima critică de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta pune în discuție, în realitate, conformitatea prevederilor de lege criticate cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispoziții potrivit cărora „(1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.

(2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.”

Curtea apreciază că această critică nu este întemeiată. Astfel, aplicabilitatea normelor secundare emise în aplicarea legii, neputându-se concepe supraviețuirea normei subordonate după abrogarea ori încetarea aplicabilității celei superioare. Pentru a evita însă orice confuzie cu privire la legislația în vigoare aplicabilă unei anumite materii, legiuitorul a prevăzut în art. 64 alin. (5) din Legea nr. 24/2000, că „Dacă o normă de nivel inferior, cu același obiect, nu a fost abrogată expres de actul normativ de nivel superior, această obligație îi revine autorității care a emis prima actul”. Chiar dacă abrogarea actelor normative secundare nu are loc în același timp cu abrogarea celor superioare, în aplicarea cărora au fost emise, nu se poate considera că ele continuă să își producă efectele, menținând o reglementare paralelă, diferită de cea instituită prin noile prevederi în vigoare.

În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției, a Deciziei nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, în considerentele acesteia Curtea a avut în vedere următoarele aspecte:

a) după adoptarea Deciziei nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, din punct de vedere constituțional, s-a deschis posibilitatea de a aprecia dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al magistraților și cel al altor categorii socio-profesionale, fapt ce le-ar îndritui pe acestea din urmă sau unele dintre acestea la încasarea unei pensii de serviciu similar magistraților;

b) autorul excepției a fost o persoană care a exercitat funcția de consilier de conturi în cadrul Curții de Conturi și, în consecință, Curtea a analizat dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al consilierilor de conturi și cel al

magistraților; în cazul constatării existenței unei asemenea similitudini, consilierii de conturi urmează a beneficia de un tratament juridic similar cu magistrații în privința acordării beneficiului pensiei de serviciu;

c) Curtea, observând că atât consilierii de conturi, cât și judecătorii sunt independenți în exercitarea funcției, respectiv a mandatului lor, și inamovibili pe durata exercitării acestora, a concluzionat că statutul consilierilor de conturi este similar cu cel al judecătorilor, fapt care justifică acordarea unei pensii de serviciu consilierilor de conturi similare judecătorilor.

Or, situația din prezenta cauză nu este similară și cu atât mai puțin identică cu cea din decizia invocată de autorii prezentei excepții de neconstituționalitate în susținerea acesteia, Curtea neputând reține considerentele respective în cauza de față. Astfel, statutul consilierilor de conturi este diferit de cel al personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,¹

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Lioara Alexandriuc, Didina Balcan, Viorica Borș, Eugenia Burlacu, Ileana Costea, Valentin Cuciurean — tutore pentru Delia Cuciurean și Claudiu Cuciurean —, Melentina Epure, Viorica Funduianu, Ileana Grămadă, Natalia Harabagiu, Ileana Holeiciuc, Aneta Jauca, Otilia Mihai, Maria Niculiță, Maria Palade, Carmen Burduja, Eugenia Rățoi, Didina Sfichi și Viola Văcuș în Dosarul nr. 11.446/86/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

¹ A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128

din 7 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 din Codul penal, excepție ridicată de Anna Cobelea în Dosarul nr. 3.168/314/2012 al Judecătoriei Suceava și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.461D/2012.

parchetelor, aspect ce decurge în mod expres din prevederile constituționale ale art. 140 alin. (1).

Chiar dacă personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor este supus anumitor interdicții și incompatibilități, aceștia nu beneficiază de statutul magistraților în calitate de categorie generică, fapt ce rezultă din dispozițiile Legii nr. 567/2004.

Totodată, Curtea observă că dreptul la pensie este reglementat și cuprins în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială rezultat din art. 47 alin. (2) din Constituție, aspect reținut și în jurisprudența sa anterioară, spre exemplu în Decizia nr. 533 din 22 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 24 iulie 2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar precizări scrise.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece se critică modul de interpretare și de aplicare a dispozițiilor legale contestate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.168/314/2012, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 din Codul de procedură penală,**

excepție ridicată de Anna Cobelea în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva ordonanței procurorului prin care s-a dispus o sancțiune cu caracter administrativ pentru săvârșirea infracțiunii de denunțare calomnioasă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece dosarul cauzei deduse judecătii a fost format ca urmare a sesizării din oficiu a organelor de urmărire penală.

Judecătoria Suceava opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece criticile autorului vizează modul de interpretare și aplicare a prevederilor legale contestate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului și considerentelor încheierii de sesizare, prevederile art. 259 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Cuprinsul referatului întocmit de organul de cercetare penală*. În realitate, din documentele anexate rezultă că s-a strecurat o eroare materială, autorul excepției criticând, în fapt, prevederile art. 259 din Codul penal (și nu din

Codul de procedură penală) referitor la *Denunțarea calomnioasă*, care au următorul conținut:

„Învinuirea mincinoasă făcută prin denunț sau plângere, cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o anume persoană, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Producerea ori ticluirea de probe mincinoase, în sprijinul unei învinuiri nedrepte, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

Dacă cel care a săvârșit fapta declară mai înainte de punerea în mișcare a acțiunii penale față de persoana în contra căreia s-a făcut denunțul sau plângerea, ori împotriva căreia s-au produs probele, că denunțul, plângerea sau probele sunt mincinoase, pedeapsa se reduce potrivit art. 76.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 22 alin. (2) referitor la interzicerea torturii ori a pedepselor și tratamentelor inumane sau degradante, art. 23 alin. (1) și (2) referitor la inviolabilitatea libertății individuale și la condițiile în care poate fi dispusă reținerea, percheziția și arestarea unei persoane și art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, precum și dispozițiile art. 3, 5, 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Interzicerea torturii*, la *Dreptul la libertate și la siguranță*, la *Dreptul la un proces echitabil* și la *Interzicerea discriminării*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aspectele relevate de autorul excepției cu privire la modul de aplicare și de interpretare a normelor criticate țin de fondul soluționării litigiului în fața instanței de drept comun și nu pot fi convertite în vicii de constituționalitate menite să justifice contrarietatea acestora cu dispozițiile din Legea fundamentală invocate.

În plus, nemulțumirea autorului excepției nu vizează conținutul reglementărilor criticate, ci absența unor alte dispoziții a căror încorporare în textele contestate ar fi fost oportună. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță „*fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, și, pe cale de consecință, urmează ca prezenta excepție de neconstituționalitate să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 din Codul penal, excepție ridicată de Anna Cobelea în Dosarul nr. 3.168/314/2012 al Judecătoria Suceava.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 142

din 7 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Mitică Dincă în Dosarul nr. 21.296/3/2012 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.585D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 875 din 12 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 21.296/3/2012, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Mitică Dincă în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează că partea prezentă în sala de ședință, chiar dacă nu a fost citată, nu poate pune concluzii în susținerea cererii sale de revizuire a cărei admisibilitate în principiu este examinată.

Tribunalul București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 — *Admiterea în principiu* a cererii de revizuire din Codul de procedură penală, așa cum a fost modificat prin art. XVIII pct. 53 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul conținut: „*Admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului. Instanța examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (1) referitor la universalitatea legii, art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*, art. 53 referitor la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la *Dreptul la un proces echitabil*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale contestate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 518 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 20 iunie 2012, Curtea Constituțională a arătat că, anterior modificării dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală prin art. XVIII pct. 53 din Legea nr. 202/2010, instanța de judecată examina cererea de revizuire ascultând concluziile procurorului și ale părților. În prezent, cererea se examinează în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului.

Așa fiind, Curtea a constatat că, în cadrul acestor din urmă reglementări, partea interesată se adresează procurorului cu o cerere prin care solicită revizuirea unei hotărâri penale definitive, iar acesta va fi obligat să efectueze o serie de acte de cercetare, care vor fi înaintate împreună cu concluziile sale instanței competente. Prin art. 403 din același cod a fost instituită procedura prealabilă a admiterii în principiu, stabilindu-se în alin. 1 că instanța, pe baza materialului primit de la procuror, examinează, în camera de consiliu, fără citarea părților și fără participarea procurorului, dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu.

Or, prin natura și conținutul ei specific, o astfel de procedură prealabilă, de examinare a revizuirii sub aspectul admisibilității în principiu, nu vizează însăși soluționarea căii extraordinare de atac, ci doar verificarea întrunirii condițiilor de exercitare a acesteia referitoare la încadrarea cererii în termenul legal, la întemeierea ei pe cazurile prevăzute de lege și depunerea ori invocarea mijloacelor de probă în dovedirea cazului de revizuire. Altfel spus, instanța se pronunță asupra unei probleme care

privește exclusiv buna administrare a justiției, ca și în cazul judecării recuzării sau al strămutării pricinilor. Or, așa cum a stabilit în repetate rânduri instanța de contencios european a drepturilor omului, cea mai mare parte a drepturilor procedurale, prin natura lor, nu constituie, în sensul Convenției, „drepturi civile” și, deci, nu intră în câmpul de aplicare al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens sunt citate ca exemple: refuzul autorizării introducerii apelului pronunțat de o curte supremă — Decizia din 9 mai 1989, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Helmets împotriva Suediei* (cererea nr. 11.826/85); examinarea cererii de revizuire a unui proces civil — Decizia din 8 octombrie 1976, pronunțată de Comisia Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *X, Y și Z împotriva Elveției* (cererea nr. 6.916/75).

Așadar, cât timp procedura admiterii în principiu nu privește însăși judecarea pe fond a cererii de revizuire — o atare procedură fiind reglementată cu caracter exclusiv în art. 405 din același cod —, Curtea a constatat că dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se ocupă de fondul cauzelor, de drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai de aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților.

De altfel, mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția presupun și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare și a celor extraordinare de atac, legiuitorul, în virtutea rolului său constituțional consacrat de art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, putând stabili prin lege procedura de judecată și modalitatea de exercitare a căilor de atac. Aceste prevederi constituționale dau expresie principiului consacrat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, de exemplu, prin Hotărârea din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *Hadjianastassiou împotriva Greciei*, paragraful 33, a stabilit că „statele contractante se bucură de o mare libertate în alegerea mijloacelor proprii care să permită sistemului judiciar să respecte imperativele articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Mitică Dincă în Dosarul nr. 21.296/3/2012 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 149

din 7 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Liviu Herghelegiu în Dosarul nr. 5.500/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 56D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției a depus note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul acesteia solicită modificarea dispozițiilor Legii nr. 317/2004, în sensul reglementării dreptului de recurs al persoanei în favoarea căreia se pronunță hotărârea de respingere a sesizării cu privire la abaterile disciplinare săvârșite de către judecători și procurori.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.500/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a**

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Liviu Herghelegiu într-o cauză având ca obiect o cerere de anulare a unei rezoluții prin care s-a dispus respingerea sesizării formulate în vederea exercitării acțiunii disciplinare prevăzute la art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, respectiv nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele criticate încalcă dispozițiile constituționale invocate, întrucât dau dreptul de a contesta rezoluția de respingere a sesizării numai persoanei care a formulat-o, nu și celei împotriva căreia a fost formulată, aceasta din urmă neavând astfel posibilitatea de a ataca conținutul motivării rezoluției de respingere, care, chiar dacă este pronunțată în favoarea sa, poate conține afirmații incorecte, de natură a afecta evoluția profesională viitoare a celui în cauză.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prin textele criticate nefiind încălcate dispozițiile art. 21 și 52 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că magistratul în favoarea căruia a fost pronunțată rezoluția de respingere nu are un interes în contestarea acesteia, întrucât soluția îi este favorabilă. Se susține că, pe de altă parte, faptul că judecătorul sau procurorul în favoarea căruia a fost pronunțată soluția de respingere a sesizării nu are dreptul de a formula contestație împotriva considerentelor acesteia nu exclude controlul unei astfel de rezoluții pe calea dreptului comun, respectiv prin aplicarea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Avocatul Poporului apreciază că textele criticate sunt constituționale. Se susține că magistratul în favoarea căruia este pronunțată rezoluția de respingere a sesizării nu poate justifica un interes în promovarea unei căi de atac împotriva acestei rezoluții, motiv pentru care nu poate fi reținută încălcarea prin dispozițiile criticate a prevederilor art. 21 și 52 din Constituție. Se arată, în subsidiar, că autorul excepției de neconstituționalitate critică o omisiune legislativă, aceea de a nu fi conferit dreptul de a contesta rezoluția de respingere anterior arătată și magistratului în favoarea căreia a fost pronunțată, aspect ce nu este de competența Curții Constituționale, conform dispozițiilor

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Liviu Herghelegiu în Dosarul nr. 5.500/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, care prevăd că instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității actelor normative cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 317/2004. Prin republicarea Legii nr. 317/2004 și renumerotarea corespunzătoare a textelor, art. 46 alin. (5) a devenit art. 47 alin. (5), astfel încât Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, care au următorul cuprins: „(5) Rezoluția de respingere a sesizării prevăzută la alin. (1) lit. c) și alin. (4) poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile.”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 52 cu privire la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate critică, în realitate, o omisiune legislativă, aceea de a nu fi incluse printre titularii dreptului de a contesta rezoluția de respingere a sesizării ce are ca obiect săvârșirea unor abateri disciplinare de către un judecător sau procuror și alte persoane interesate, în afara autorului acestei sesizări. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 150

din 7 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aurora” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 4.359/193/2012 al Judecătoriei Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 62D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale și arătând că nu există elemente noi, de natură a determina modificarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.359/193/2012, **Judecătoria Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aurora” — S.R.L. din Botoșani într-o cauză având ca obiect obligarea la plata chiriei restante aferente folosinței unui spațiu comercial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 încalcă normele constituționale invocate, întrucât cuantumul taxelor de timbru, calculat potrivit textelor criticate, poate avea valori foarte mari, ce constituie obstacole în calea accesului liber la justiție și a exercitării dreptului la apărare.

Judecătoria Botoșani — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că persoanele juridice pot beneficia de reduceri, eșalonări sau amânări la plata taxelor judiciare de timbru, conform art. 21 alin. (2) și (3) din Legea nr. 146/1997, motiv pentru care nu poate fi reținută critica potrivit căreia textele criticate încalcă liberul acces la justiție și dreptul la apărare.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 21 din Constituție nu instituie interdicții în privința taxelor judiciare, fiind legal și echitabil ca persoanele care se adresează justiției să contribuie la acoperirea cheltuielilor generate de soluționarea acțiunilor pe care le promovează. Se arată totodată că în situația în care există disproporții între taxele judiciare datorate de justițiabili și veniturile acestora, instanțele pot acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări la plata acestor taxe, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 210 din 10 iulie 2002 și nr. 814 din 17 septembrie 2007.

Avocatul Poporului apreciază că textele criticate sunt constituționale. Se arată că liberul acces la justiție nu înseamnă gratuitate și că legiuitorul are libertatea de a stabili taxe ce urmează a fi plătite de către justițiabili în schimbul serviciilor de care beneficiază în realizarea actului de justiție. Se mai arată că justițiabilii care fac dovada unor venituri mici pot beneficia de reduceri, scutiri sau eșalonări la plata acestor taxe, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 722 din 2 iunie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, care au următorul cuprins:
„(1) Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:

a) până la valoarea de 50 lei — 6 lei;

- b) între 51 lei și 500 lei — 6 lei + 10% pentru ce depășește 50 lei;
- c) între 501 lei și 5.000 lei — 51 lei + 8% pentru ce depășește 500 lei;
- d) între 5.001 lei și 25.000 lei — 411 lei + 6% pentru ce depășește 5.000 lei;
- e) între 25.001 lei și 50.000 lei — 1.611 lei + 4% pentru ce depășește 25.000 lei;
- f) între 50.001 lei și 250.000 lei — 2.611 lei + 2% pentru ce depășește 50.000 lei;
- g) peste 250.000 lei — 6.611 lei + 1% pentru ce depășește 250.000 lei.”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 cu privire la dreptul la apărare, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 prin numeroase decizii, ca, de exemplu, deciziile nr. 569 și nr. 570 din 3 mai 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 4 iulie 2011, și Decizia nr. 667 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 6 august 2012, prin care a reținut că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate și că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Curtea a mai reținut că regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aurora” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 4.359/193/2012 al Judecătoriei Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Afacerilor Interne

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 24 iulie 2012, se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 3, cu următorul cuprins:

„3. «Sublocotenent Ionuț-Cristian Ungureanu» pentru Grupul de Intervenție nr. 2 din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență «Dealul Spirii» al Municipiului București”.

2. La articolul 2 alineatul (1), după punctul 7 se introduc trei noi puncte, punctele 8—10, cu următorul cuprins:

„8. Ziaua Școlii de Agenți de Poliție «Septimiu Mureșan» în data de 1 mai

9. Ziaua auditului public intern în data de 1 iulie

10. Ziaua Inspectoratului pentru Situații de Urgență «Dealul Spirii» al Municipiului București în data de 18 august”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 8 aprilie 2013.
Nr. 35.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 202/1998*)

privind organizarea Monitorului Oficial al României

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Monitorul Oficial al României este publicația oficială a statului român, în care se publică actele prevăzute de Constituție, de prezenta lege și de alte acte normative.

Art. 2. — Editorul Monitorului Oficial al României este Guvernul României.

Art. 3. — (1) Editarea Monitorului Oficial al României constituie un serviciu public asigurat de către Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, care funcționează sub autoritatea Guvernului României, exercitată prin Secretariatul General al Guvernului.

(2) Imaginea și formatul, consacrate, ale publicației „Monitorul Oficial al României” cuprinse în anexa la prezenta lege sunt protejate de lege.

CAPITOLUL II

Structura Monitorului Oficial al României

Art. 4. — Monitorul Oficial al României cuprinde 7 părți, structurate în funcție de natura actelor supuse publicării.

Art. 5. — În Partea I se publică următoarele categorii de acte:

A. actele juridice ale Parlamentului:

a) legile, hotărârile și moțiunile;

b) hotărârile și moțiunile celor două Camere ale Parlamentului;

B. actele cu caracter politic ale Parlamentului și ale celor două Camere;

C. actele birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, potrivit legii;

D. deciziile ale președinților Camerei Deputaților și Senatului;

E. actele Președintelui României:

a) decretele;

b) mesajele și alte acte adresate Parlamentului;

F. actele Guvernului:

a) hotărârile, cu excepția celor care au caracter militar;

b) ordonanțele emise în temeiul unei legi speciale de abilitare;

c) ordonanțele de urgență;

d) declarațiile de politică generală și alte asemenea declarații;

G. deciziile prim-ministrului, potrivit legii;

H. actele normative ale organelor de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului, potrivit competenței lor stabilite prin lege, adoptate în vederea organizării executării legii;

I. actele normative adoptate de autoritățile administrative autonome și de alte autorități publice, potrivit competenței lor conferite prin lege, în vederea organizării executării legii;

J. deciziile, hotărârile și avizele Curții Constituționale;

K. acte ale plenului Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit legii;

*) Republicată în temeiul art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2012 privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 30 iunie 2012, aprobată prin Legea nr. 74/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 1 aprilie 2013.

Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 8 iulie 2009.

L. deciziile pronunțate de Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca urmare a soluționării recursurilor în interesul legii;

M. deciziile și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțate în cazurile în care statul român are calitatea de pârât;

N. actele normative adoptate de persoane juridice — altele decât autoritățile publice — care au fost abilitate prin lege să asigure executarea unor legi;

O. alte acte care, potrivit unor dispoziții legale, se publică în Partea I a Monitorului Oficial al României.

Art. 6. — În Partea a II-a se publică:

A. stenogramele ședințelor Camerei Deputaților și Senatului;
B. stenogramele ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului;

C. sintezele lucrărilor comisiilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului;

D. rapoartele și dările de seamă prezentate Parlamentului de către autoritățile publice, potrivit Constituției sau altor legi, după dezbaterile acestora de către Parlament;

E. întrebări adresate de deputați, respectiv de senatori Guvernului, miniștrilor sau altor conducători ai organelor administrației publice la care nu s-a răspuns;

F. alte acte prevăzute de lege.

Art. 7. — În Partea a III-a se publică, în temeiul unor dispoziții legale, acte juridice, înscrisuri, comunicări, anunțuri și altele asemenea.

Art. 8. — În Partea a IV-a se publică, în temeiul unor dispoziții legale, acte juridice referitoare la operatori economici și la alte categorii de persoane juridice, precum și alte acte stabilite prin dispoziții legale.

Art. 9. — În Partea a V-a se publică contractul colectiv de muncă încheiat la nivel național și de ramură, convențiile și recomandările Organizației Internaționale a Muncii, precum și alte acte stabilite prin dispoziții legale.

Art. 10. — În Partea a VI-a se publică anunțurile privind atribuirea contractelor de achiziție publică și a contractelor de concesiune de lucrări și servicii publice, a contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, precum și alte anunțuri stabilite prin dispoziții legale.

Art. 11. — În Partea a VII-a se publică, în temeiul unor dispoziții legale, acte juridice referitoare la societăți cooperative și la alte categorii de persoane juridice înființate de societățile cooperative, precum și alte acte referitoare la cooperăție, stabilite prin dispoziții legale.

CAPITOLUL III Procedura publicării actelor în Monitorul Oficial al României

SECȚIUNEA 1 Publicarea

Art. 12. — (1) Actele care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și Partea a II-a, se înaintează Secretariatului General al Guvernului pe suport hârtie, în copie certificată, de către autoritățile emitente, sub semnătura conducătorului acestora sau a locțiitorului său, și pot fi transmise și prin e-mail, în fișier electronic certificat prin semnătură electronică de către emitenți.

(2) Secretariatul General al Guvernului transmite Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, spre publicare, actele prevăzute la alin. (1).

Art. 13. — Autoritățile emitente au obligația de a comunica neîntârziat, în scris, Secretariatului General al Guvernului date, informații și precizări, solicitate de această instituție publică sau de Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, necesare îndeplinirii cerințelor de publicare.

Art. 14. — Retragerea actelor de la publicare se poate face numai de către cel care a solicitat publicarea, cu încuviințarea Secretariatului General al Guvernului și cu suportarea de către

solicitant a cheltuielilor aferente, efectuate de Regia Autonomă „Monitorul Oficial” în procesul de editare și publicare.

SECȚIUNEA a 2-a

Republicarea și rectificarea actelor

Art. 15. — (1) Actul normativ modificat și/sau completat se republică numai în temeiul expres al dispoziției cuprinse în actul de modificare și/sau de completare.

(2) Republicarea actelor normative se face în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin grija autorității publice care a emis actul de modificare și/sau de completare. Republicarea se face potrivit legii.

(3) Republicarea actelor normative modificate și/sau completeate prin ordonanțe ale Guvernului se face numai după aprobarea acestora din urmă de către Parlament.

Art. 16. — Republicarea actelor normative se face cu aprobarea Secretariatului General al Guvernului, pe baza avizului prealabil al Consiliului Legislativ.

Art. 17. — (1) În cazul în care, după publicarea actului normativ, se descoperă erori materiale, la cererea organului emitent, adresată Secretariatului General al Guvernului, se procedează la publicarea unei rectificări.

(2) Rectificarea se face cu avizul prealabil al Consiliului Legislativ.

(3) Se interzice, sub sancțiunea nulității, modificarea prevederilor unor acte normative prin recurgerea la operațiunea rectificării.

SECȚIUNEA a 3-a

Accesul la publicația Monitorul Oficial al României

Art. 18. — Regia Autonomă „Monitorul Oficial” editează Monitorul Oficial al României atât în format tipărit, cât și în format electronic, pe care îl pune la dispoziția tuturor categoriilor de utilizatori contra cost.

Art. 19. — Regia Autonomă „Monitorul Oficial” realizează un produs electronic conținând actele publicate, care poate fi accesat gratuit pe internet și este disponibil, în varianta pentru citire, timp de 10 zile de la publicarea respectivelor acte. Sumarele monitoarelor oficiale sunt accesibile permanent.

SECȚIUNEA a 4-a

Cheltuielile de publicare

Art. 20. — (1) Cheltuielile determinate de publicarea actelor în Monitorul Oficial al României, părțile I, III—VII, și a celor prevăzute la art. 6 lit. D se suportă de către emitenți, pe baza tarifelor aprobate anual prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Secretariatului General al Guvernului.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) actele a căror publicare este prevăzută de Constituție, deciziile prim-ministrului și actele care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, ale căror cheltuieli aferente publicării se suportă de Regia Autonomă „Monitorul Oficial” din bugetul propriu.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 21. — Monitorul Oficial al României, Partea I, se editează, în traducere, și în limba maghiară. Pentru Partea I în limba maghiară, cheltuielile de publicare se suportă din bugetul Secretariatului General al Guvernului.

Art. 22. — Procedura publicării în părțile I—VII, procedura republicării și a rectificării, precum și cea a publicării unor acte normative în numere speciale, cu tiraj limitat, se stabilesc prin ordin*) al secretarului general al Guvernului.

*) A se vedea Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 591/2012 privind procedurile publicării, republicării și rectificării, precum și ale publicării în numere speciale, cu tiraj limitat, a actelor în Monitorul Oficial al României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 30 iunie 2012.

Art. 23. — Reproducerea legilor și a celorlalte acte normative se face numai după textele publicate în Monitorul Oficial al României.

Art. 24. — Prevederile legale privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii se aplică Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, cu excepția achizițiilor de materii prime, materiale și servicii destinate în exclusivitate operațiunilor contractuale, altele decât cele necesare pentru realizarea obiectului principal de activitate, care servește interesului public.

Art. 25. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă art. 3 alin. 1—3 din Hotărârea Guvernului nr. 358/1991 privind înființarea și organizarea Regiei Autonome „Monitorul Oficial” și cap. IV „Organizarea regiei” din Regulamentul de organizare și funcționare a Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, anexă la hotărâre, republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, precum și orice alte dispoziții contrare, iar art. 3 lit. a) din regulament se modifică în mod corespunzător.

ANEXĂ*)

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul ... (anul) — Nr. (numărul) **PARTEA ... (I - VII)** (titlul actelor publicate) ... (ziua), ...(data) ...(luna) ...(anul)

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. I, III și IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2012 privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 202/1998 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. I. — (1) Regia Autonomă «Monitorul Oficial», care funcționează sub autoritatea Camerei Deputaților, se reorganizează ca regie autonomă sub autoritatea Guvernului României, exercitată prin Secretariatul General al Guvernului.

(2) Regia Autonomă «Monitorul Oficial» este persoană juridică care desfășoară activitate de interes public național și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară.

.....
Art. III. — (1) Până la aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, prin ordin al secretarului

general al Guvernului se numește Consiliul de administrație al Regiei Autonome «Monitorul Oficial», compus din 9 membri, dintre care unul este directorul general al Regiei și președinte al consiliului de administrație.

(2) Din Consiliul de administrație al Regiei Autonome «Monitorul Oficial» fac parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al Secretariatului General al Guvernului, un reprezentant al Departamentului pentru Relația cu Parlamentul și un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. IV. — (1) În termen de 7 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin hotărâre a Guvernului se aprobă organizarea și funcționarea Regiei Autonome «Monitorul Oficial».

(2) La data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1) se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 358/1991 privind înființarea și organizarea Regiei Autonome «Monitorul Oficial», republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 14 septembrie 2011.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 637535